

KOMUNIKAT PRASOWY nr 120/23

Luksemburg, 13 lipca 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-376/20 P | Komisja/CK Telecoms UK Investments

Sąd musi ponownie orzec w przedmiocie zgodności z prawem wydanego przez Komisję zakazu przejęcia Telefóniki Europe („O2”) przez Hutchison 3G UK („Three”)

11 maja 2016 r. Komisja wydała decyzję¹, w której zablokowała, na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw², planowane przejęcie Telefóniki Europe („O2”) przez Hutchison 3G UK Investments, która zmieniła nazwę na CK Telecoms UK Investments Ltd³ („CK Telecoms”). CK Telecoms wniosła do Sądu Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Wyrokiem z dnia 28 maja 2020 r.⁴ Sąd uwzględnił skargę i stwierdził nieważność decyzji Komisji. Komisja zaskarżyła ten wyrok przed Trybunałem Sprawiedliwości.

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał uchylił wyrok Sądu i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania.

Po pierwsze, uznając, że Komisja jest zobowiązana wykazać z „dużym prawdopodobieństwem wystąpienie znaczących przeszkód” w skutecznej konkurencji w następstwie koncentracji, i że „wymogi dowodowe mające zastosowanie w niniejszej sprawie są zatem bardziej rygorystyczne niż wymóg, zgodnie z którym znacząca przeszkoda w skutecznej konkurencji jest »bardziej prawdopodobna niż nieprawdopodobna«”, **Sąd zastosował wymóg dowodowy niewynikający z rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw**, zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał, i tym samym naruszył prawo. Zdaniem Trybunału perspektywny charakter analizy ekonomicznej, jaką powinna przeprowadzić Komisja zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, stoi na przeszkodzie temu, by w celu wykazania, że koncentracja znacząco przeszkadzała lub przeciwnie – że nie przeszkadzała – w skutecznej konkurencji, instytucja ta była zobowiązana do przestrzegania szczególnie wysokiego standardu dowodowego.

Po drugie, **Sąd naruszył prawo, stwierdzając, iż rozporządzenie w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw należy interpretować w ten sposób, że w braku stworzenia lub umocnienia pozycji dominującej na skutek koncentracji znaczącą przeszkodę w skutecznej konkurencji można udowodnić tylko wtedy, gdy Komisja wykaże, że spełnione są dwie przesłanki kumulatywne**, mianowicie: po pierwsze, **eliminacja znacznej presji konkurencyjnej, którą wywierały na siebie łączące się przedsiębiorstwa**, a po drugie, **redukcja presji**

¹ Decyzja Komisji C(2016) 2796 final z dnia 11 maja 2016 r. uznająca koncentrację za niezgodną z rynkiem wewnętrznym (sprawa COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK) (zwana dalej „sporną decyzją”).

² Rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1), wykonywane rozporządzeniem Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. (Dz.U. 2004, L 133, s. 1).

³ Hutchison 3G UK Investments Ltd, pośrednia spółka zależna CK Hutchison Holdings Ltd, późniejsza CK Telecoms UK Investments Ltd.

⁴ Wyrok Sądu z dnia 28 maja 2020 r. – *CK Telecoms UK Investments / Komisja*, T-399/16 (zobacz komunikat prasowy nr 65/20), (zwany dalej „zaskarżonym wyrokiem”).

konkurencyjnej na pozostałych konkurentów. Taka zawężająca wykładnia jest niezgodna z celem tego rozporządzenia, to znaczy z ustanowieniem skutecznej kontroli wszystkich koncentracji, które znacząco przeszkadzałyby w skutecznej konkurencji na rynku wewnętrznym lub na znacznej jego części, w tym koncentracji wywołujących nieskoordynowane skutki.

Po trzecie, Sąd **nie przekroczył granic kontroli sądowej**, dokonując wykładni pojęć „ważnej siły konkurencyjnej” i „bliskich konkurentów”. Chociaż owe pojęcia wymagają analizy ekonomicznej przy ich stosowaniu, sądy Unii są właściwe do dokonania ich wykładni w ramach wykonywania kontroli decyzji Komisji wydanych w dziedzinie kontroli koncentracji. **Niemniej Trybunał orzekł, że Sąd przeinaczył sporną decyzją, stwierdzając, że wynika z niej, iż Komisja uznała, że eliminacja „ważnej siły konkurencyjnej” lub bliskość konkurencji między Hutchison 3G UK („Three”) i O2 wystarczają, same w sobie, aby udowodnić znaczącą przeszkodę w skutecznej konkurencji.** Co więcej, Sąd **naruszył prawo** poprzez stwierdzenie, że aby uznać Three za „ważną siłę konkurencyjną”, Komisja musi wykazać, iż przedsiębiorstwo to szczególnie agresywnie konkurowało pod względem cen i że zmuszało innych uczestników rynku do dostosowania się do jego cen lub że jego polityka cenowa mogła w istotny sposób zmienić dynamikę konkurencji na rynku. Aby uznać przedsiębiorstwo za „ważną siłę konkurencyjną” wystarczy bowiem, że ma ono większy wpływ na proces konkurencyjności, niż mógłby sugerować jego udział w rynku lub podobne mierniki. Wreszcie Sąd **naruszył prawo**, wymagając, aby Komisja wykazała, że łączące się przedsiębiorstwa są nie bliskimi konkurentami, lecz „szczególnie bliskimi” konkurentami.

Po czwarte, co się tyczy analizy ilościowej skutków wywieranych przez planowaną koncentrację w odniesieniu do cen, Sąd przeinaczył pisma Komisji w pierwszej instancji, jeśli chodzi o dokładną wartość wzrostu cen mogącego wynikać z planowanej koncentracji. Co więcej, niesłusznie porównał niniejszą sprawę z innymi sprawami dotyczącymi koncentracji badanymi przez Komisję. Ponadto Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że Komisja powinna była uwzględnić w swojej analizie ilościowej tak zwany „typowy” wzrost efektywności, towarzyszący jego zdaniem wszystkim koncentracjom. Chociaż niektóre koncentracje mogą powodować wzrost efektywności, który jest dla nich właściwy, możliwość ta bynajmniej nie oznacza, że wszystkie koncentracje powodują taki wzrost efektywności. W każdym razie na zgłaszających stronach spoczywa jego wykazanie, aby Komisja mogła uwzględnić go podczas kontroli.

Po piąte, Sąd **naruszył prawo**, nie dokonując – po zbadaniu zasadności czynników i ustaleń zakwestionowanych w pierwszej instancji przez CK Telecoms i w świetle wynikających stąd wniosków – całościowej oceny czynników i ustaleń mających znaczenie dla zweryfikowania, czy Komisja wykazała istnienie znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji.

Po szóste, Trybunał stwierdził, że ze spornej decyzji wynika, iż Komisja w rzeczywistości dokonała oceny możliwego pogorszenia jakości sieci podmiotu powstałego w wyniku planowanej koncentracji. Wskazując, że Komisja nie dokonała takiej oceny, Sąd **przeinaczył ową decyzję.**

Z uwagi na skalę, charakter i zakres błędów popełnionych przez Sąd, które mają wpływ na całe rozumowanie Sądu, Trybunał uchylił zaskarżony wyrok. Nie dysponując informacjami niezbędnymi do wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie wszystkich zarzutów podniesionych w pierwszej instancji, **skierował sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd.** Obecnie do Sądu należy ponowne rozpoznanie sporu w całości, z uwzględnieniem wszystkich wyjaśnień udzielonych przez Trybunał w ramach odwołania.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyli orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

